

PŘÍLOHA 2

Další informace týkající se některých článků Smlouvy o založení Evropského Společenství (Smlouvy o ES)

A. Dřívější číslování článků Smlouvy o ES, na něž odkazuje tato příručka

Článek smlouvy o ES	Dřívější číslo článku
10	5
28	30
30	36
95	100a
133	113
138	118a
226	169
227	170
228	171
249	189
251	189b
296	223

B. Znění některých článků Smlouvy o ES

Článek 10	Členské státy učiní veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků, které vyplývají z této smlouvy nebo jsou důsledkem činnosti orgánů Společenství. Usnadňují mu plnění jeho úkolů. Zdrží se jakýchkoli opatření, jež by mohla ohrozit uskutečnění cílů této smlouvy.
Článek 28	Kvantitativní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána.
Článek 30	Ustanovení článků 28 a 29 nevylučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu nebo tranzitu odůvodněné veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin, ochranou národních kulturních statků, které mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení nesmějí však sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy.

Článek 95	1. Odchylně od ustanovení článku 94 budou použita k dosažení cílů uvedených v článku 14 ustanovení dále uvedená, pokud tato smlouva nestanoví jinak. Rada postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem přijímá opatření ke sblížení ustanovení zákonů a jiných právních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření a fungování vnitřního trhu. 2. Odstavec 1 se nevztahuje na ustanovení fiskální, ustanovení týkající se volného pohybu osob a na ustanovení týkající se práv a zájmů pracovníků. 3. Komise ve svých návrzích podle odstavce 1 týkajících se zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele vezme za základ vysokou úroveň takové ochrany, přihlížejíc přitom zejména k novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích. V rámci svých příslušných pravomocí usilují o tento cíl též Evropský parlament a Rada. 4. Pokládá-li členský stát, poté co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nutné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy z důvodu důležitých požadavků uvedených v článku 30 nebo vztahujících se k ochraně pracovního nebo životního prostředí, uvědomí o nich Komisi a sdělí důvody pro jejich ponechání. 5. Nadto, aniž by byl dotčen odstavec 4, pokládá-li členský stát, poté co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nutné zavést vnitrostátní předpisy, opírající se o nové vědecké poznatky k ochraně životního prostředí nebo pracovního prostředí, z důvodu specifického problému, který se objeví v tomto státě po vydání harmonizačních opatření, uvědomí o zamýšlených předpisech Komisi a sdělí důvody pro jejich zavedení. 6. Komise do šesti měsíců po uvědomění podle odstavce 4 a 5 dotčené vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, že neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nebrání fungování vnitřního trhu. Nerozhodne-li Komise v této lhůtě, považují se vnitrostátní předpisy uvedené v odstavci 4 a 5 za schválené. Komise může, je-li to opodstatněné složitostí záležitosti a není-li to nebezpečné pro lidské zdraví, sdělit členskému státu, že lhůtu uvedenou v tomto odstavci popřípadě prodlouží o dodatečnou až šestiměsíční lhůtu. 7. Jestliže je dovoleno členskému státu, aby podle odstavce 6 zachoval nebo zavedl vnitrostátní předpisy, které se odchyľují od harmonizačního opatření, Komise neprodleně přezkoumá, zda není třeba navrhnout přizpůsobení tohoto opatření. 8. Vznese-li členský stát v určité oblasti, která byla předmětem harmonizačních opatření, konkrétní problém veřejného zdraví, sdělí to Komisi, která neprodleně přezkoumá, zda nenavrhne Radě odpovídající opatření. 9. Odchylně od postupu podle článku 226 a 227 může Komise nebo kterýkoli členský stát přímo předložit věc Soudnímu dvoru, domnívá-li se, že některý jiný členský stát zneužívá oprávnění stanovená v tomto článku. 10. Výše uvedená harmonizační opatření zahrnují v odůvodněných případech ochrannou doložku, která opravňuje členské státy z jednoho nebo více důvodů neekonomické povahy uvedených v článku 30 učinit dočasná opatření podléhající kontrole Společenství.
Článek 226	Má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, vydá o tom odůvodněné stanovisko poté, co umožní tomuto státu podat připomínky. Nevyhoví-li tento stát stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise předložit věc Soudnímu dvoru.

Článek 227	Má-li členský stát za to, že jiný členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, může předložit věc Soudnímu dvoru. Dříve než členský stát podá proti jinému členskému státu žalobu pro údajné nesplnění povinnosti, která pro něj vyplývá z této smlouvy, předloží věc Komisi. Komise vydá odůvodněné stanovisko poté, co umožní zúčastněným státům, aby si navzájem předložily písemné i ústní připomínky. Nevydá-li Komise takové stanovisko do tří měsíců od doby, kdy jí věc byla předložena, může být věc předložena Soudnímu dvoru bez stanoviska Komise.
Článek 228	1. Shledá-li Soudní dvůr, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, je tento stát povinen učinit opatření, která splnění rozsudku Soudního dvora vyžaduje. 2. Má-li Komise za to, že dotýčný členský stát taková opatření neučinil, vydá poté, co umožnila státu předložit připomínky, odůvodněné stanovisko, uvádějící body, ve kterých dotýčný členský stát nesplnil rozsudek Soudního dvora. Neučiní-li dotýčný členský stát opatření nezbytná ke splnění rozsudku ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise věc předložit Soudnímu dvoru. V takovém případě navrhne paušální pokutu nebo penále ve výši, jejíž zaplacení dotýčným členským státem považuje za přiměřené okolnostem. Zjistí-li Soudní dvůr, že dotýčný členský stát nesplnil jeho rozsudek, může mu uložit zaplacení paušální pokuty nebo penále. Tento postup se nedotýká článku 227.
Článek 249	K plnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Evropský parlament společně s Radou, Rada a Komise vydávají nařízení, směrnice a rozhodnutí a podávají doporučení nebo zaujímají stanoviska. Nařízení má obecnou závaznost. Je závazné ve všech svých částech a bezprostředně použitelné v každém členském státě. Směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba forem a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům. Rozhodnutí je závazné ve všech svých částech pro toho, komu je určeno. Doporučení a stanoviska nejsou závazná.
Článek 251	1. Odkazuje-li tato smlouva, pokud jde o přijetí aktu, na tento článek, použije se následující postup. 2. Komise předloží návrh Evropskému parlamentu a Radě. Po obdržení stanoviska Evropského parlamentu rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou následujícím způsobem: – schválí-li veškeré změny obsažené ve stanovisku Evropského parlamentu, může přijmout navrhovaný akt v takto pozměněném znění; – nenavrhne-li Evropský parlament žádné změny, může přijmout navrhovaný akt; – jinak zaujme společný postoj a sdělí ho Evropskému parlamentu. Rada podrobně informuje Evropský parlament o důvodech, které ji vedly k zaujetí společného postoje. Komise podrobně vyrozumí Evropský parlament o svém postoji. Jestliže do tří měsíců od tohoto sdělení Evropský parlament: a) schválí společný postoj nebo neučiní žádné rozhodnutí, pokládá se dotýčný akt za přijatý shodně se společným postojem;

	b) odmítne společný postoj absolutní většinou hlasů svých poslanců, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý; c) navrhne změny společného postoje absolutní většinou hlasů svých poslanců, změněný text postoupí Radě a Komisi, která zaujme stanovisko k těmto změnám. 3. Schválí-li Rada kvalifikovanou většinou do tří měsíců po jejich obdržení všechny změny navržené Evropským parlamentem, pokládá se dotyčný akt za přijatý v podobě takto pozměněného společného postoje; o změnách, k nimž Komise zaujala odmítavé stanovisko, rozhoduje však Rada jednomyslně. Neschválí-li Rada všechny změny, svolá předseda Rady po dohodě s předsedou Evropského parlamentu do šesti týdnů Dohodovací výbor. 4. Dohodovací výbor, který se skládá ze členů Rady nebo jejich zástupců a ze stejného počtu zástupců Evropského parlamentu, má za úkol dosáhnout dohody o společném návrhu kvalifikovanou většinou členů Rady nebo jejich zástupců a většinou zástupců Evropského parlamentu. Komise se účastní jednání Dohodovacího výboru a vyvíjí všechnu potřebnou iniciativu ke sblížení postojů Evropského parlamentu a Rady. Při plnění svého úkolu se Dohodovací výbor zabývá společným postojem ve světle změn navržených Evropským parlamentem. 5. Schválí-li Dohodovací výbor do šesti týdnů od svého svolání společný návrh, Evropský parlament, který se usnáší většinou odevzdaných hlasů, a Rada, která se usnáší kvalifikovanou většinou, mají od tohoto schválení šest týdnů na to, aby přijaly navrhovaný akt shodně se společným návrhem. Neschválí-li jeden ze dvou orgánů navržený akt, považuje se za nepřijatý. 6. Neschválí-li Dohodovací výbor společný návrh, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý. 7. Tříměsíční, resp. šestitýdenní lhůta uvedená v tomto článku se prodlužuje na návrh Evropského parlamentu nebo Rady nejvýše o jeden měsíc, resp. dva týdny.
--	--